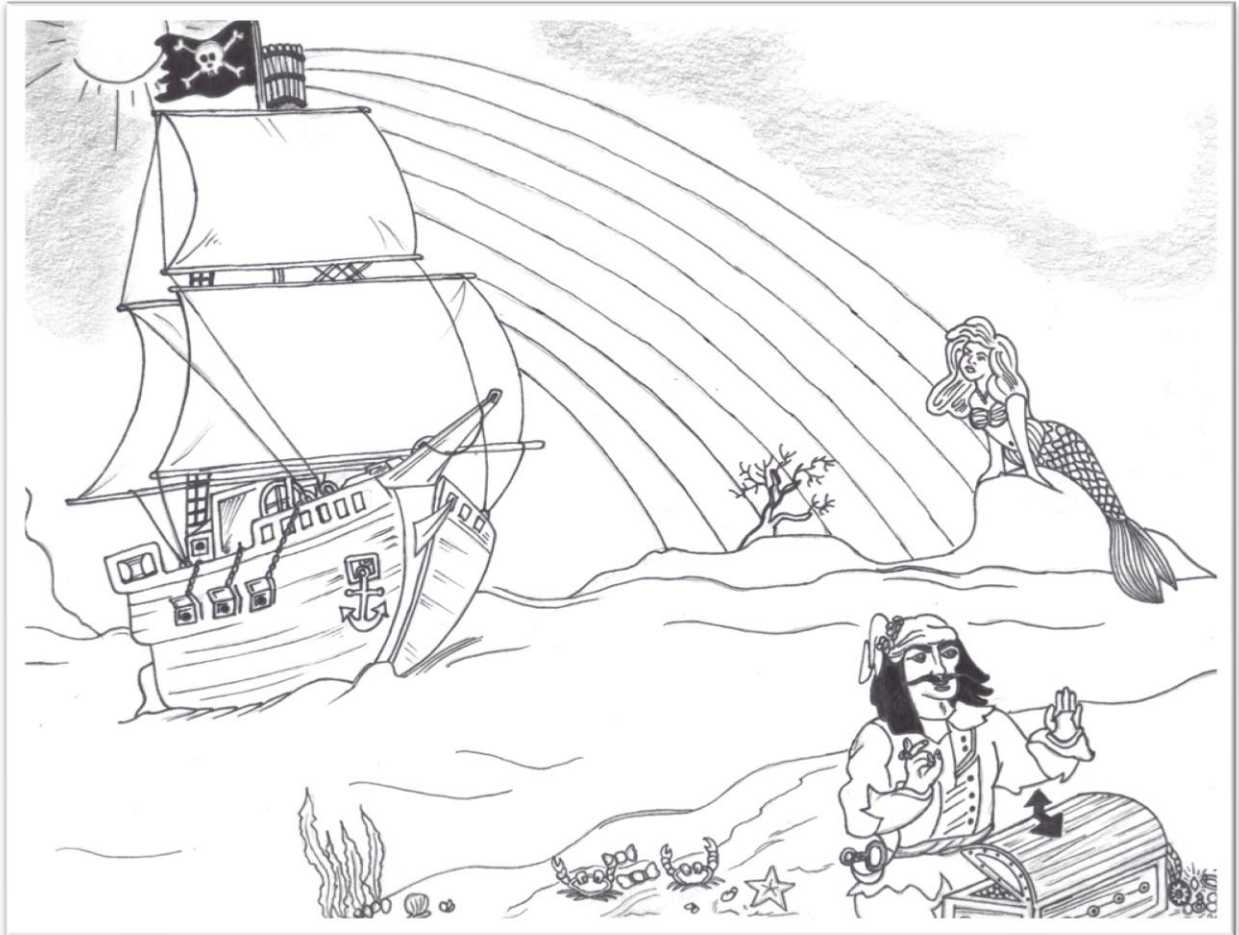

Ο θησαυρός του μικρού Νικόλα

Ένα παραμύθι των μαθητών της Β-Ε & Στ τάξης
του Δημοτικού Σχολείου Κατωχωρίου

Κατωχώρι, 2018

Το παραμύθι αυτό δημιουργήθηκε από τους μαθητές:

Βροντορινάκη Νίκο, Β΄ τάξη

Μαζανάκη Κωστή, Β΄ τάξη

Μαζανάκη Νίκο, Β΄ τάξη

Μανινάκη Νίκο, Β΄ τάξη

Μπικάκη Μανώλη, Β΄ τάξη

Μπρεδολόγου Ελευθερία, Β΄ τάξη

Μυσιρλάκη Μαρία, Β΄ τάξη

Πατεράκη Μανούσο, Β΄ τάξη

Αρβελάκη Μαρία, Ε΄ τάξη

Μανινάκη Μανώλη, Ε΄ τάξη

Τσιχλάκη Γεωργία, ΣΤ΄ τάξη

Εικονογράφηση εξώφυλλου:

Σταμπολάκη Νεκταρία (μητέρα της μαθήτριας Τσιχλάκη Γεωργίας)

Εμπύχωση & Σελιδοποίηση:

Συννεφάκης Χρήστος

Μια φορά κι έναν καιρό ο μικρός Νικόλας αποφάσισε να φύγει ένα βράδυ κρυφά από τους γονείς του.

Πήγε στο λιμάνι και πήρε του παππού του τη βάρκα και βγήκε στα ανοιχτά.

Καθώς προχωρούσε με τη βάρκα του, είδε μια γοργόνα.

- Γεια σου, καλή μου γοργόνα.
- Γεια σου και χαρά σου, Νικολιό. Ποιος άνεμος σε φέρνει κατά δω;
- Ψάχνω έναν θησαυρό. Μήπως ξέρεις πού είναι;
- Ναι!
- Πού είναι;
- Πίσω από το ουράνιο τόξο!
- Ευχαριστώ πολύ! Γεια και χαρά σου, καλή μου γοργόνα!
- Καλό ταξίδι!

Λίγο πιο πέρα, συνάντησε δύο καβουράκια να τσακώνονται για μία καραμέλα.

- Άσε την καραμέλα μου κάτω!
- Όχι! Δικιά μου είναι!
- Δεν είναι δικιά σου!
- Σταματήστε να τσακώνεστε! Θα σας δώσω όσες καραμέλες θέλετε!
- Ωραία! Τι γυρεύεις εδώ πέρα;
- Ψάχνω έναν θησαυρό! Μήπως τον έχετε δει;
- Ναι, είναι στο ουράνιο τόξο!
- Γεια σας, φεύγω να πάω να τον βρω!
- Να έρθουμε μαζί σου;
- Ναι!
- Ωραία, πάμε!

Εκεί που προχωρούσαν είδαν να πετάχεται ένας πίδακας νερού ψηλά!
Ήταν μια φάλαινα.

- Γεια σου, φάλαινα!
- Γεια σου, όμορφό μου παλικαράκι!
- Έχεις δει έναν θησαυρό;
- Ναι!
- Πού είναι;
- Εκεί ψηλά! Ανεβείτε στην πλάτη μου, να σας πετάξω!
- Ωραία! Ευχαριστούμε!

Η φάλαινα τους πέταξε σε ένα έρημο νησί... Για ένα λεπτό, όμως... Μήπως δεν ήταν έρημο;

Ξαφνικά πετάχτηκε από το πουθενά ένας κακός πειρατής και αυτός έψαχνε το θησαυρό με το κυάλι του.

Στη συνέχεια, σιγά - σιγά άρχισαν να ψάχνουν για το θησαυρό ο Νικόλας με τα καβουράκια, χωρίς να τους πάρει χαμπάρι ο πειρατής.

Καθώς έψαχναν, είδαν κάτι στην άμμο να γυαλίζει. Πήγαν να δουν τι είναι και τελικά ήταν ο θησαυρός.

Καθώς προχωρούσε ο Νικόλας και τα καβουράκια βρήκαν το θησαυρό, αλλά ο κακός πειρατής πρόλαβε και τον πήρε πρώτος.

Τότε ο Νικόλας είπε στα καβουράκια:

- Πηγαίνετε να τον τιμπήσετε!

Τα καβουράκια όρμησαν και ο κακός πειρατής έφυγε τρέχοντας.

Μόλις όμως ο Νικόλας άνοιξε το σεντούκι, βγήκαν κάτι φαντάσματα και τον πέταξαν μέσα στη θάλασσα, για να μην τον πάρει.

Τότε ήρθε η φάλαινα, τον έβγαλε από το νερό και τον έδωσε του Νικόλα.

Στο τέλος ο Νικόλας έφτασε σπίτι του με το θησαυρό.

Η μητέρα του τον ρώτησε πού τα βρήκε τόσα πολλά λεφτά.

- Μαμά, έζησα μια απίστευτη περιπέτεια!
- Πού;
- Ταξίδεψα στη θάλασσα!
- Μπράβο, αγόρι μου!
- Πάμε στο καινούριο μας σπίτι;
- Ναι!

- Θα πάρω και τους φίλους μου, τα καβουράκια, τον Χρήστο και τον Μανώλη!

Ο Νικόλας, η μητέρα του και τα δύο καβουράκια πήγαν να μείνουν στο καινούριο σπίτι που αγόρασαν με τα χρήματα του θησαυρού.

Ο Νικόλας έφτιαξε μια πισίνα για τους φίλους του τα καβουράκια και έμειναν όλοι μαζί για πάντα!

Και ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

